

[Melchior]

dersom man udnytter de i spørgsmålet nævnte ordninger.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg vil gerne sige, at Nationalmuseet gennem årene har benyttet sig flittigt af de muligheder, der frembød sig for at tilføre museet ekstraordinær arbejdskraft ud over museets eget stillingsloft, og det gælder både beskæftigelsesforanstaltninger, revalidender, anden henvist arbejdskraft i henhold til beskæftigelseslovgivningen, civile værnepligtige, og lovgivningen om energibesparende beskæftigelsesfremmende foranstaltninger har også været taget i brug.

Nationalmuseet følger opmærksomt udviklingen inden for hele dette område og håber også at kunne drage nytte af ordningen, hvis det forslag til bekæmpelse af langtidsledigheden, som arbejdsministeren for nylig fremsatte, og som hr. Melchior peger på, vedtages.

Dog er selve konserveringssektoren, som hr. Melchior specielt peger på i sin begrundelse, næppe det område inden for Nationalmuseet, som i første række vil komme i betragtning. Konservering af Nationalmuseets samlinger er en kompliceret proces, som i alt væsentligt kun kan udføres af specialuddannet personale. I disse år udgår de første færdiguddannede konservatorer og konserveringsteknikere fra konservatorskolen, som blev oprettet i 1973, og det er disse folk, Nationalmuseet har brug for til at løse den store konserveringsopgave, som foreligger, og helst uden først at skulle sende dem ud i en langvarig ledighed.

Der kan naturligvis nævnes en lang række andre områder, hvor Nationalmuseet kan beskæftige langt flere håndværkere, end museets stillingsloft gør det muligt at ansætte. Det gælder f.eks. vedligeholdelsen af museets store bygningsmasse, hvor en ekstraordinær indsats er meget tiltrængt; også arkitekter og andre akademikere har man brug for i den forbindelse til planlægning og arbejdsledelse. Også realiseringen af Frilandsmuseets fremtidsplaner vil kunne skabe beskæftigelse for en stab af håndværkere inden for en række forskellige bygningsfag samt for enkelte arkitekter og etnologer.

Endelig kan det siges, at Nationalmuseet i et vist omfang vil kunne bruge langvarigt

ledige håndværkere og akademikere til forbedelse og planlægning af de årlige Bredeudstillinger. Men det er altså alt sammen ting, der også forudsætter øgede bevillinger.

Melchior (CD):

Jeg vil gerne takke kulturministeren for svaret, der var så positivt, som jeg havde håbet og forventet. Jeg skal kun tilføje den betragtning, at spørgsmålet jo også er stillet for at henlede museets opmærksomhed på, at der i sikkert temmelig vide kredse i dette ting er velvilje over for, at man, indtil andet og bedre er iværksat, udnytter alle de muligheder, som eksisterende ordninger byder på. Der er det, vi har villet pege på, at der selv inden for konservatorområdet må være mulighed for – men jeg indrømmer, det er en lægmand, der taler, dog efter samtale med nogle professionelle – ved en hensigtsmæssig tilrettelæggelse at lade de uddannede konservatorer forestå et arbejde, som for dets manuelle dels vedkommende dog måske i nogen udstrækning kan varetages af mennesker, der falder ind under ordningen i de to lovforslag, vi skal have færdigbehandlet, og som ministeren henviste til. Det skal kun glæde mig og mit parti, dersom det vil være muligt bare i nogen grad at afhjælpe den oplagte nødvendighed for forbedringer på dette område, som Nationalmuseet har peget på. Jeg siger altså med disse bemærkninger tak for et godt svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *miljøministeren* af:

John Winther (KF):

»Vil ministeren medvirke til en praksis, hvorefter miljøstyrelsen stiller konkrete krav vedrørende sikkerhed og miljø til nye virksomheder i stedet for at meddele mere eller mindre umotiverede afslag på ansøgninger om opførelse af nye virksomheder?«

(Spm. nr. 704).

Skriftlig begrundelse.

Uden at tage stilling til den konkrete sag vedrørende en PVC-fabrik på Vestsjælland kan den procedure, der er anlagt i miljøstyrelsen i vedkommende sag, give anledning til frygt for de beskæftigelsesmæssige virkninger